

de kunne udføre det dem derved paalagte Arbejde i Forbindelse med andre Forretninger, og naar de faae en saadan extraordinær Forretning som denne, forekommer det mig da at være yderst billigt, at der tilstaaes dem et passende Vederlag derfor, Noget, som jo Rigsdagen ogsaa hidtil er gaaet ind paa, hvergang et lignende Spørgsmaal har foreligget. Seg skal saaledes paa det Bedste anbefale Endringsforslaget til det ærede Thing.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Ogsaa jeg ønsker at anbefale det Endringsforslag, jeg har stillet under Nr. 2. Grunden til, at det saa seent er fremkommet, ligger i Sagens Natur, idet det er blevet nødvendigt ved en pludselig og uforudset Begivenhed, nemlig den Skade, der er foraarsaget ved de store Storme i indværende Vinter. Seg kan derfor heller ikke nære nogen Tvivl om, at det ærede Thing vil optage dette Endringsforslag paa dette Sted, da der her er Tale om en Udgift, som naturligviis baade var uundgaelig og tillige burde udredes strax, efterdi Skaden kun vilde forøges ved at udsætte Reparationen, og Sligt desuden vilde være ulovligt.

Ordføreren: Med Hensyn til de heromhandlede Kirker i Aalborg Stift finder jeg dog Anledning til at gjøre en Hensigelse til den ærede Kultusminister om at søge, saavidt muligt, at begrænse Udgifterne ved disse Kirker, da de nu i en Række af Aar have stillet sig som en Byrde for Staten, istedetfor at give en Indtægt. Dette er ikke Tilfældet, fordi disse Kirker have saa overordentlig faa Indtægter, thi man vil see, at disse i Gjennemsnit af de sidste 5 Aar have andraget fra 1700 til 1900 Rbd., hvilket ikke er en saa ubetydelig Indtægt for 6 Landsbykirker, men ikke destomindre har der næsten hvert Aar været Underbalance. Kun i eet Aar, nemlig i 1861—62, har der været et Overskud af 600 Rbd., men for Aaret 1863—64 vil der, hvis dette Forslag vedtages, blive en Underbalance af 746 Rbd.; medens Indtægten er 1850 Rbd., er Udgiften 2596 Rbd. Skjøndt jeg ikke tør udtale det paa Udvalgets Vegne, vil jeg dog ikke tilbageholde den Be-

mærkning paa egne Vegne, at det forekommer mig, at Skylden herfor ligger deri, at man i det Hele tillader Provstestyret at gjøre temmelig stærke Udsættelser. Vi have allerede her en Udsættelse, nemlig den om Beplantningen, hvis Berettigelse vistnok er yderst tvivlsom, og ved at gennemgaae de Bilag, der i det Hele ere fremkomne, vil man finde, at man generer sig overordentlig lidt i Henseende til de Forbringinger, man stiller til disse Kirker, og det synes ikke, at der fra Kultusministeriets Side gjøres nogen egentlig Modstand mod disse Forbringinger. Seg skal indrømme, at Ministeriets Stilling i saa Henseende iøvrigt er vanskelig, men i dette Tilfælde er det Værg for Seminariefondens Kasse. Det er Noget, der ikke kan vedblive, at man har saadanne Statsejendomme, som hvert Aar, istedetfor at give en Indtægt, hvad de burde, give en Underbalance af Fondens Midler.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: De Landsbykirker, der ikke have nogen betydelig Eiende, ere en meget ringe og usikker Eiendom. Seg haaber imidlertid, at Bestyrelsens Opmærksomhed altid skal være henvendt paa at bringe den størst mulige Fordeel ud af dem. Hvad Provstestyret angaaer, da forholder det sig jo vistnok som den ærede Ordfører bemærkede, at Kultusministeriet her er i en vanskeligere Stilling end de fleste andre Kirkeiere, naar det skal gjøre Indsigelse mod Forbringinger, der kunne stemme med Loven, men det er ganske vist ogsaa Kultusministeriets Pligt at have Tilsyn med, at der ikke gjøres urimelige Forbringinger i denne Henseende, og dette er derfor et Punkt, hvorpaa jeg skal have min Opmærksomhed henvendt.

Tscherning: Seg skulde meget have ønsket, at den ærede Kultusminister havde udtrykt sig meget bestemt om, at der er gjort en ubesjættet Forbring, idet der er forlangt 80 Rbd. til Beplantning af en Kirkegaard, og at det er en Forbring, der ikke kan gjøres til en Kirkeier.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det er ikke en Beplantning alene, men en Planering og Be-